

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephvs hoc est, Sanctissimi Educatoris Christi Dom.
Deiq. nostri in Terris apparentis, ac Æternæ Virginis
Mariæ Sponsi Vitæ Historia**

Stengel, Carl

Monaci, MDCXVI.

Cap. VI. D. Iosephus Augusti edicto pariturus, cum B. Virgine
Bethlehemum proficiscitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42004

Basiliius) pro uxore illam habuit, à
nuptialibus verò congressionibus absti-
nuit.

D. Basil.
orat. de
hum. Chrè-
sti genera-
tione.

D. Iosephus, Augusti edicto pariturus,
cum B. Virgine Bethlehemi
proficiscitur.

CAPUT VI.

SEmestre tempus effluxerat à
reditu MARIÆ è montanis,
nouem verò menses à conceptu
eiusdem, & salutatione per An-
gelum factâ; cum ecce Augustus
Cæsar, qui in summâ pace Ro-
manum Imperium tùm admini-
strabat, edicto promulgato vni-
uersis indiceret ditioni suæ sub-
iectis, vt in suâ quisque ciuitate,
vnde esset oriundus, nomen su-
um publicis tabulis describen-
dum profiteretur, designato
censu persoluendo. Fuit hæc de-
scriptio prima earum, quæ acci-
dis

dit præfide Syriæ Cyrino. Edicto
parens Iosephus, egressus Naza-
rethâ vrbe Galilææ, ascendit in
Iudæam in ciuitatem Dauid, di-
ctam Bethlehem, eò quod esset
de domo & familiâ Dauid, vt
cum cæteris suæ familiæ, profite-
retur ipse, & Maria desponsa ei
vxor, quæ erat prægnans.

Placet D. Athanasij Episcopi
Alexandrini ex eius concione de
itinere sanctissimæ Mariæ & B.
Iosephi ad nomen profitendum,
pauca quædam apponere, quæ
nobis hoc Mariæ iter & comitâ-
ribus & commentâtibus lucem
afferent, viamq; reddent plani-
orem. *Ibat, inquit, cum Mariâ Iosephus partim adiutor, partim eorum, quæ futura essent, spectator & testis. Non quod Virgini opus esset adiutor, vel ei qui in eius utero portabatur. Ille enim omnium auxiliator est, ad quem clamantis Prophetæ spectat oratio.*

*Au-
xilium*

salium meum à Domino, qui fecit ca-
 lum & terram. Sed quia diuina pro-
 uidentia mysterio Iosephum Virgini
 adiungi comitem oportebat, ut quasi
 sub viro esse crederetur, & res tanta
 diabolus lateret, neq; scire posset quem-
 admodum Deus cum hominibus ver-
 saretur. Est Bethlehemum cen-
 tesimo decimo quarto milliario
 à Nazareth; ab Ierusalem autē
 versus Austrum ad sinistram viæ
 quæ ducit Hebron, milliario sex-
 to, in cliuo collis Euphratæ, ver-
 sus Orientem situm; nam collis
 paruus est, ab ortu in occasum
 longitudine protēsus, à Septen-
 trione in Austrū latitudine mo-
 dicā, sed vndique rupe inacces-
 sā penè cinctus; quamuis in Oc-
 cidentem procliuior sit: vbi ci-
 sterna illa visitur, ex quā David
 aquam sibi quondam exportari
 desiderauit. E regione ad Ori-
 entem spelunca est iuxta murū
 ciuitatis

Lege An-
 notat. P.
 Christ de
 Castro in
 c. 7. hist.
 Deip.
 Distantia
 Bethlehe-
 mi à Naza-
 retha, eius-
 que descri-
 ptio.

ciuitatis sub rupe excauatâ na-
 turâ magis, quàm arte, aut com-
 muni pastorum vsui, aut colo-
 norum pauperum, vt videtur,
 parata: longa quidem ab Orien-
 te in Occidentem, sed parumper
 ad Austrum vergens, pedibus
 circiter quadraginta, lata duode-
 cim, alta vt cõtingi illius tectum
 possit ab homine mediocriter e-
 recto, si manũ in sublime ferat.
 Os spelunçæ ad Orientem pate-
 factum putatur: nam modò oc-
 clusum est; ad cuius læuam pro-
 fundior est recessus in ipso viuo
 lapide excauatus, vnde longitu-
 do illa ducitur: in dextrâ propi-
 or ad os spelunçæ altera breuior
 est, tribus, quatuorue pedibus
 demissior, intra ipsum parietem
 in quadrum excisa, vndique pe-
 dum quatuor: in quâ præsepium
 erat iumentis pascendis accom-
 modum è ligno constructum. In
 hanc

hanc ergò speluncam ad agrum Iosephus
proximum Salomæ cognatæ v- cum Ma-
trique pertinentem, recepit se ria spelun-
Iosephus cum sponsa tandem cam subig.
sua, aut quod in vrbe locus non
inueniretur, propter copiosam
hominum ad descriptionem
confluentium multitudinē, aut
quod nasciturus infans, tam hu-
mille hospitium libens seligeret
ad nascendum.

Ibi cum essent, nouem com- Christus
pletis mēsis à natura definitis, nascitur:
vt sacer fætus in lucem ederetur;
nullo interueniente dolore, nul-
là carnis apertione, nullà obste-
triciis operâ indigens, sed tam in-
tegrâ manens ex partu, quam
integrâ manserat ex conceptu,
(semper enim Virgo perseuera-
uit) Maria peperit filium suum
primogenitum, Deum hominē
in profundo speluncæ recessu, vt
ab antiquis acceptum est, quod
I esset

esset à tumultu remotior ; atque ipsa natum suscepit infantem, ipsa pannis inuoluit, ipsa fascijs circūligauit, & reclinauit in illo præsepio, boue & asino eum cōfouentibus, quia nullus cōmodior locus in paupere illo hospitiolo reperiebatur.

**Pastorum
aduentus.**

Illic pastores læto nuntio nati Saluatoris, ab Angelo Gabriele accepto, inuenerunt Mariam & Iosephum, & infantem positum in præsepio. Quem postquam hilari vultu pro voluntate conspexerunt, ac venerati sunt, re ipsa probauerunt verum fuisse angelorū sermonem de puero, illumq; palàm fecerunt Mariæ, & Iosepho, cæterisque, quos obuios habebant, retulerunt, & omnes qui audierunt admirati sunt. Maria autem omnia, quæ geri videbat, tacita conseruabat, conferens in corde suo. Fortunatissimi.

natissimus etiam mortalium Iosephi ad puerum natum accedens, eum continuo venerabatur, adorabat, gratias ei agebat tum pro collato, natiuitate sua, toti mundo beneficio; tum sibi nominatim, in futurum curatorem ipsum eligendo: ad quod munus fideliter diligenterque praestandum, & in omnibus seruiendum se promptissimum offerebat. Imò persepe ei contigisse credendum, ut verum pulchri amoris Deum humanam carne indutum contemplans, ardentissimis amoris flammis ultra quam dici possit, exureretur. D. Athanasius (id referente Gratiano) contemplabatur porticum Bethlehemiticum, velut sacerrimum templum, ubi praesepe erat altare; infans Deus humanam carne indutus, sanctissimum sacramentum; sacerdos,

Iosephi ad
puerum
natum de-
uotio.

Grat. l. 3.
cap. 4.

Ioseph; cantores Angeli; æternus Pater, Episcopus; Maria thronus, ac sedes Episcopalis. Simili modo licebit nobis contemplari sacrum illud antrum, non solum velut domum orationis, sed vt cælestem aulam: nam, sicælum à cælando dicitur, quia cælestes opes cælat, meritò domuncula illa, cælum meretur appellari, quæ summum Incarnationis mysterium tegebatur, & vtriusque coniugis virginitatem cælabat. Quod si in cælo beatissima habitat Trinitas, adest & in hac cælesti domunculâ sacrosancta illa Trinitas, Iesus, Maria, & Ioseph, sic enim loquitur magnus ille Cancellarius Parisiensis: *Cuperem vt mihi verba suppeterent ad explicandum tantum mysterium, tam admirandam, venerandamq; Trinitatem, IESVS, MARIA, & IOSEPH.*

Maria

*Geissferm.
de nativ.*

Virg.

Ioseph,
Maria, Iesus, SS. Trinitatē referunt.

Maria quidem refert Patrem, eum integra manens, eundem in tempore conceperit, ac peperit, quem ille ab æterno genuit: Iesus, ipsamet Verbi diuini persona est; Ioseph autem spiritus sancti personam representat; quia sicut ille amor est Patris, & Filij, sponsus animarum, ac paracletus, & consolator; ita B. Ioseph matrem & prolem ardentissimè amabat, Deiparæ Virginis sponsus, ac totius illius sacræ familiæ solatium, & gaudium erat: ac tandem, si in cælesti illâ beatorum aula cuncti illius cælicolæ clara Dei visione fruuntur, non secus Maria & Ioseph clara humanitatis Christi intuitione continuò lætabantur.

Ah quo spiritali gaudio, quantum Iosephus exultatione repletus fuit gaudis aspectu pu- Iosephus, aspiciens diuinū hunc spectu pu- Infantulum tot seculis à priscis eri.

I 3 illis

Ioan. 2.

illis Patribus expectatum? Si enim, vt Christus dixit: *Abraham exultauit, vt videret diem meum; vidit & gauisus est*: de visione prophetica locutus est, quâ aduentum Christi à longè prædorus est. Potentissimi etiã Reges Verbum diuinum humanâ carne indutum proprijs oculis intueri ardentissimè cupientes, minimè obtinuerunt, Christo

Luc. 10.

Domino dicente: *Multi Reges desiderauerunt videre, quæ vos videtis, & non viderunt*; at Iosephus vidit eundem recens natum, vidit infantem, vidit puerum, vidit iuuenem, imò & per triginta annos manus eius contrectauerunt Verbum vite (vt D. Ioannis verbis vtat) sub humanæ carnis mole delitescens. Moyses (vt sacra narrat historia) tametsi Deo familiarissimus, cum ab eo postu-
lasset, vt vultum suum sibi ma-
nife-

nifestare vellet, solum obtinuit à tergo illum sub quadam apparente humanâ specie prospicere:

Posteriora mea videbis, faciem autem Exod. 33.

meam videre non poteris. At Iose-

pho non à tergo solùm illum vi-

dere, sed & vultum intueri, exo-

sculari, & alitorem omnium ale-

re fuit concessum; adeò, vt illi e-

idem, de quo cecinit regius Va-

res: *Omnia à te expectant, vt des illis Psal. 103*

escam in tempore: & rursus: Et tu

das illis escam in tempore opportuno, Psal. 144.

aperis tu manum tuam, & imples o-

mne animal benedictione: illi (in-

quam) eidem Iosephus manum

suam aperiret, vt paterno mu-

neri fungens, alimentum omni-

um creatori persæpè porrigeret.

D. Iosephus circumciso infantulo S.S.

nomen IESV imponit.

C A P V T VII.

I 4 Quod